

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

P6_TA(2007)0168

Finanse publiczne w unii gospodarczej i walutowej w 2006 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie finansów publicznych w krajach unii gospodarczej i walutowej w 2006 r. (2007/2004(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Finanse publiczne w krajach unii gospodarczej i walutowej w 2006 r. – pierwszy rok zrewidowanego Paktu na rzecz stabilności i wzrostu” (COM(2006)0304),
 - uwzględniając wnioski prezydencji Rady Europejskiej ze Sztokholmu w dniach 23-24 marca 2001 r., wzywające do regularnej kontroli długoterminowej stabilności finansów publicznych, biorąc pod uwagę oczekiwane trudności wynikające z przyszłych zmian demograficznych,
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie długoterminowej stabilności finansów publicznych w UE (COM(2006)0574),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1056/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie o konwergencji z grudnia 2006 r. (COM(2006)0762),
 - uwzględniając zalecenia Komisji dotyczące krajowych programów stabilności i konwergencji państw członkowskich na lata 2006-2007,
 - uwzględniając wnioski końcowe prezydencji Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 22 i 23 marca 2005 r. poświęconej przeglądowi Paktu na rzecz stabilności i wzrostu,
 - uwzględniając komunikat komisji dotyczący drugiego sprawozdania w sprawie praktycznych przygotowań do przyszłego rozszerzenia strefy euro (COM(2005)0545) oraz roczny przegląd sytuacji w strefie euro (COM(2006)0392) w 2006 r.,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie rozszerzenia strefy euro⁽²⁾ oraz z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego sytuacji w strefie euro w 2006 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0076/2007),
- A. mając na uwadze, że oczekuje się od państw członkowskich, że ich deficyt budżetowy nie będzie przekraczał 3 % PKB zgodnie z zasadami leżącymi u podstaw wprowadzenia wspólnej waluty oraz mając na uwadze, że zasada ta była systematycznie lekceważona; mając na uwadze, że przypadki deficytu przekraczającego 3 % mogą zostać ocenione przychylniej, jeżeli towarzyszą im silny wzrost gospodarczy i malejący wskaźnik zadłużenia (wyłączając wpływy z prywatyzacji), co umożliwi zmniejszenie rocznego deficytu do poziomu poniżej 3 % w perspektywie średniookresowej,
- B. mając na uwadze, że ogłoszone ostatnio przez OECD ostrzeżenie w sprawie deficytu zawiera apel do państw członkowskich, aby skupiły się na reformach mających na celu konsolidację postępu gospodarczego, wykorzystując dobrą koniunkturę w celu zredukowania deficytu budżetowego oraz zwiększając konkurencyjność rynku pracy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 298E z 8.12.2006, str. 249.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0485.

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

- C. mając na uwadze, że średni wskaźnik zadłużenia w strefie euro wynosił 70,6 % w 2005 r. i około 69,4 % w 2006 r. oraz że przewiduje się jego spadek do 68 % w 2007 r.; mając na uwadze, że różnica między najniższym i najwyższym wskaźnikiem zadłużenia przekraczała 100 punktów procentowych PKB zarówno w 2005, jak i w 2006 r. oraz że taka sama rozpiętość wyników spodziewana jest w 2007 r., mając na uwadze, że wyniki te są wciąż znacznie wyższe od wskaźnika referencyjnego stosunku zadłużenia do PKB ustalonego na poziomie 60 %, który jest jednym z filarów Paktu na rzecz stabilności i wzrostu,
- D. mając na uwadze, że średni deficyt w strefie euro wynosił -2,6 % PKB w 2005 r. i około -2,0 % w 2006 r. oraz że przewiduje się jego spadek do -1,5 % w 2007 r.; mając na uwadze, że rozpiętość wskaźnika deficytu była bliska 9 punktom procentowym w 2005 i w 2006 r. oraz że spodziewany jest jej spadek do około 7 punktów procentowych w 2007 r.,
- E. mając na uwadze, że średni wskaźnik wzrostu PKB w strefie euro wynosił 1,4 % w 2005 r. i około 2,6 % w 2006 r. oraz że przewiduje się jego wzrost rzędu 2,1 % w 2007 r.; mając na uwadze, że rozpiętość wskaźnika wzrostu w latach 2005-2006 wynosiła około 5 punktów procentowych i oczekuje się, że utrzyma się ona na tym samym poziomie około 5 punktów procentowych w 2007 r., mając na uwadze, że te wskaźniki wzrostu są wyraźnie niższe niż w innych częściach świata,
- F. mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia w strefie euro wynosił 8,6 % (12 600 000) w 2005 r. i że obniżył się do 8,1 % (11 900 000) w 2006 r.; mając na uwadze, że oczekiwany jest spadek poziomu bezrobocia do 7,7 % (11 500 000) w 2007 r. oraz mając na uwadze, iż spodziewany spadek wykazuje, że redukcja deficytu wznaga aktywność gospodarczą i zmniejsza bezrobocie,
- G. mając na uwadze, że wydatki związane ze starzeniem się społeczeństwa mają wzrosnąć o 4 % PKB do 2050 r.; mając na uwadze, że w konsekwencji w wielu państwach członkowskich wydatki publiczne związane ze starzeniem się społeczeństwa wzrosną o 5-13 % PKB, co wywrze ogromną presję na stabilność ich finansów publicznych, przy jednoczesnym oczekiwanym spadku poziomu wzrostu z 2,4 % w latach 2004-2010 do poziomu 1,9 % w latach 2011-2030 i do zaledwie 1,2 % w latach 2031-2050; mając na uwadze, że obniżający się poziom wzrostu i rosnące wydatki związane ze starzeniem się społeczeństwa mogą zagrozić dobrobytowi i dobrym stosunkom społecznym, w jakich żyją Europejczycy, oraz spójności społecznej naszych społeczeństw, a także spowodować presję skutkującą dezintegracją unijnych instytucji i wspólnych polityk,
- H. mając na uwadze, że Komisja i EBC oceniają co dwa lata poziom wypełnienia kryteriów z Maastricht wymaganych do przyjęcia euro przez wszystkie państwa członkowskie, którym udzielono derogacji;

Doświadczenia wynikające z rewizji Paktu na rzecz stabilności i wzrostu

1. przypomina, że głównym celem Paktu na rzecz stabilności i wzrostu (z ang. SGP) jest zapewnienie pozycji budżetowych zbliżonych do równowagi lub wykazujących nadwyżkę w perspektywie średniookresowej oraz trwałości i stabilności finansów publicznych, co ma kluczowe znaczenie w obliczu nadchodzących wyzwań demograficznych;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że znaczna liczba państw członkowskich poczyniła znaczne wysiłki na rzecz wypełnienia zobowiązań wynikających z SGP; zwraca jednak uwagę, że zbyt wcześnie jest jeszcze na ocenę rezultatów wejścia w życie zrewidowanego SGP;
3. podziela obawy Komisji odnośnie wdrożenia funkcji prewencyjnej SGP, zwłaszcza w odniesieniu do tych państw członkowskich, którym nie udało się jeszcze zrównoważyć finansów publicznych;
4. obawia się, że zrewidowany SGP, a zwłaszcza jego funkcja korygująca, jeśli będzie egzekwowana w sposób zbyt łagodny, pociągnie za sobą ryzyko wysokiego i trwałego długu publicznego, co może poważnie zagrozić równowadze finansów publicznych i możliwościom zatrudnienia;
5. podkreśla, że postawa państw członkowskich wobec zrewidowanego SGP zadecyduje ostatecznie o jego sukcesie lub porażce; ostrzega, że żadna kolejna rewizja nie zostanie prawdopodobnie zaakceptowana przez opinię publiczną lub podmioty gospodarcze;

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

6. obawia się, że skala rozpiętości wyników osiąganych przez państw członkowskie w zakresie deficytu, zadłużenia i wzrostu może ulec zwiększeniu, czego skutkiem może być osłabienie wspólnej waluty, zahamowanie wzrostu gospodarczego i zmniejszenie możliwości zatrudnienia; zachęca państwa członkowskie do wdrożenia skoordynowanej polityki gospodarczej, która ograniczy przedstawione rozbieżności i doprowadzi do dalszej konwergencji zmierzającej do obniżenia deficytu i poziomu zadłużenia oraz wyższego wzrostu gospodarczego;
7. jest zaniepokojony wolnym tempem redukcji zadłużenia publicznego w niektórych państwach członkowskich; wyraża sprzeciw wobec niekończących się bezowocnych procedur dotyczących nadmiernego deficytu i nalega w związku z tym, aby Rada i Komisja podjęły szybkie i zdecydowane działania; proponuje utrzymanie wiarygodności procedury nadmiernego deficytu oraz by państwa członkowskie nadal były oceniane według jednolitego standardu;
8. zastanawia się, w jakim stopniu europejski wzrost gospodarczy może mieć cykliczny charakter i zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia potencjału wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej jako środka zwiększenia zatrudnienia; przypomina państwom członkowskim, że zwiększony wzrost i wyższe zatrudnienie powinny prowadzić do znacznego wzrostu dochodów z podatków, co zmniejsza ryzyko nadmiernego deficytu, pozwalając jednocześnie na znaczną redukcję długu publicznego;
9. podkreśla, że naruszanie SGP mogłoby w rezultacie osłabić wspólną politykę monetarną i zwiększyć nacisk na podniesienie stóp procentowych; podkreśla, że niezależność Europejskiego Banku Centralnego jest kluczowa dla utrzymania stabilności cen, tym samym stwarzając warunki dla polityki gospodarczej, która przyczynia się do zwiększenia poziomu wzrostu i zatrudnienia;
10. dostrzega w związku z tym pilną potrzebę dostosowania polityki fiskalnej poszczególnych państw członkowskich do wymogów wspólnej polityki gospodarczej i walutowej w celu dalszego zwiększania dobrobytu Europejczyków oraz stosowania wspólnego harmonogramu i ram budżetowych we wszystkich państwach członkowskich;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zrewidowany SGP pozwala na rozwój programów reform o realistycznych terminach i spełniających średniookresowe cele budżetowe;
12. zgadza się, że skrojone na miarę programy reform dostosowane do potrzeb państw członkowskich powinny umożliwiać lepsze wdrożenie funkcji prewencyjnej SGP;
13. ubolewa, że państwa członkowskie nie wykorzystują w wystarczającym stopniu dobrej sytuacji gospodarczej, aby zrealizować ważne reformy strukturalne podnoszące sprawność działania rynków towarów, usług, zatrudnienia i rynku kapitałowego i które w dłuższej perspektywie zapewniłyby konsolidację fiskalną, wzrost gospodarczy i wyższy poziom zatrudnienia;

Przyszłe wyzwania

14. przypomina, że SGP jest głównym i najpoważniejszym instrumentem koordynacji polityki gospodarczej w Unii Europejskiej; podkreśla, że dopóki SGP będzie konsekwentnie i stanowczo realizowany, polityka gospodarcza będzie nadal prowadzić do zwiększenia wzrostu i zatrudnienia;
15. jest zaniepokojony prognozami Komisji pokazującymi dramatyczny wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa przy jednoczesnym spadku w przyszłości długoterminowych perspektyw rozwoju, co w połączeniu wywrze nieuchronnie ogromną presję na równowagę finansów publicznych państw członkowskich;
16. jest zaniepokojony okolicznością, że długoterminowa stabilność finansów publicznych sześciu państw członkowskich jest prawdopodobnie poważnie zagrożona z powodu wpływu, jaki starzenie się społeczeństwa wywiera na budżet, podczas gdy w dziesięciu innych państwach członkowskich ryzyko jest na średnim poziomie, a tylko w dziewięciu państwach jest niskie;

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

17. zachęca do zajęcia się tym tak poważnym dla budżetu UE problemem; przypomina, że redukcja długu publicznego powinna być przyspieszana w okresie poprawy sytuacji gospodarczej przy jednoczesnym unikaniu środków procyklicznych i realizacji reform strukturalnych i podatkowych na rzecz poprawy wyników gospodarczych państw członkowskich; zachęca państwa członkowskie do wykorzystania obecnego ożywienia gospodarczego do przeprowadzenia niezbędnych reform rynku pracy, sektora usług i zmniejszenia administracyjnych obciążeń przedsiębiorstw; jest zdania, że nadal istnieje możliwość i potrzeba dalszego przyspieszenia działalności inwestycyjnej i w związku z tym wzywa do przeprowadzenia reform strukturalnych i podjęcia dodatkowych działań, które trwale poprawią klimat inwestycyjny i zwiększą poziom inwestycji;

18. wzywa do reorientacji wydatków publicznych w kierunku rozwoju kapitału fizycznego i ludzkiego oraz tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych w takich dziedzinach, jak innowacyjność, energie odnawialne, edukacja i szkolenia, badania naukowe, technologia informacyjna, telekomunikacja, sieci transportowe etc.;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prognozy opracowane przez państwa członkowskie na lata 2007 i 2008 uwzględniły redukcję deficytu w wysokości 0,5% PKB, tak jak przewidziano w zrewidowanym pakcie; podziela obawy Komisji, że średnia roczna korekta strukturalna na rok 2006 nie osiąga tej wysokości; jest przekonany, że uwzględniając korzystne prognozy gospodarcze, w większości państw członkowskich istnieje możliwość dokonania korekty strukturalnej wykraczającej daleko poza zalecane 0,5%;

20. nalega, aby państwa członkowskie unikały bezpodstawnych prognoz budżetowych i powstrzymały się od przyjmowania jednorazowych środków i kreatywnej księgowości; zaleca Radzie, aby zapewniła, że do 2015 r. państwa członkowskie o niespłacalnym zadłużeniu publicznym zdelegalizują nowy dług publiczny lub uznają go za sprzeczny z konstytucją, korzystając przy tym z najlepszych praktyk niektórych państw członkowskich i regionów Unii Europejskiej; zaleca, by Komisja przygotowała badanie na temat najlepszych praktyk dotyczących zarządzania statystykami w dziedzinie sprawozdawczości danych fiskalnych oraz księgowania publicznych aktywów i pasywów w państwach członkowskich;

21. z zadowoleniem przyjmuje niedawne porozumienia Eurogrupy w sprawie wspólnego omawiania prognoz budżetowych w celu ustalenia ex ante odpowiedniej strategii podatkowej na kolejny rok i jest przekonany, że w Parlamencie Europejskim powinna odbywać się publiczna debata nad tymi prognozami z udziałem przedstawicieli parlamentów krajowych;

22. zaleca zbadanie, czy nie należy wprowadzić ujednoczonego kalendarza procedur budżetowych w całej Unii Europejskiej przy jednoczesnym przedłużeniu okresu planowania budżetowego poza stosowany obecnie okres roczny; wyraża pogląd, że planowanie budżetowe w państwach członkowskich musi być oparte na ujednoczonych założeniach w dziedzinie podstawowych parametrów gospodarczych, jednolicie oszacowanych i ustalonych dla całej Unii Europejskiej;

23. ostrzega państwa członkowskie, aby składały Komisji wysokiej jakości statystyki w celu zagwarantowania możliwości porównania deficytu i zadłużenia publicznego; zachęca Komisję do intensywnego sprawdzania jakości statystyk przedkładanych przez państwa członkowskie; nalega, aby Komisja podjęła wszelkie niezbędne kroki, w tym środki karne, celem zapewnienia, że państwa członkowskie dostarczają wysokiej jakości, wiarygodne, jednolite i porównywalne dane statystyczne, uwzględniające wszystkie aktualne i przyszłe zobowiązania (takie jak emerytury i opieka zdrowotna); zachęca Komisję do szybkiego zakończenia prac;

24. zgadza się z Komisją, że niezależne instytucje i specjalne zasady regulujące równowagę budżetową mają bardzo pozytywny wpływ na średniookresowe cele państw członkowskich i na długoterminową stabilność zrównoważonych finansów publicznych;

25. zauważa, że w ostatnim raporcie o konwergencji z grudnia 2006 r. Komisja wyraża pogląd, że większość ocenianych państw członkowskich poczyniła postępy, ale obecnie żadne z nich nie spełnia wszystkich warunków wymaganych do przyjęcia euro;

26. przypomina, że kryteria z Maastricht, na podstawie których Komisja dokonuje oceny, muszą być stosowane obiektywnie, to znaczy bez dodatkowego utrudniania państwom członkowskim, w szczególnych okolicznościach, przystąpienia do strefy euro ani łagodnego interpretowania kryteriów;

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

27. zachęca Komisję do zbadania korzyści wynikających z powołania niezależnych krajowych organów odpowiedzialnych za określanie rocznego poziomu deficytu zgodnego ze średnioterminowym celem osiągnięcia wyrównanego budżetu;

28. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Rady i Komisji, zmierzające do poprawy zarządzania danymi statystycznymi w dziedzinie fiskalnej poprzez zalecenie państwom członkowskim stosowania wspólnych unijnych standardów w zakresie urzędów statystycznych obejmujących zasadę niezależności zawodowej, poufność, rzetelność i punktualność dostarczania danych oraz przeznaczenia odpowiednich środków dla urzędów statystycznych i zwiększenia uprawnień kontrolnych Komisji;

29. jest zdania, że istnieje możliwość poprawy księgowania środków publicznych i ukrytych zobowiązań w celu zwiększenia przejrzystości i porównywalności oraz stworzenia lepszych podstaw podejmowania decyzji; uważa, że Komisja powinna wykazać się inicjatywą w tej kwestii;

30. ubolewa nad brakiem koordynacji polityki w strefie euro, zwraca uwagę na rozbieżności pomiędzy polityką fiskalną poszczególnych państw członkowskich w strefie euro oraz wyraża zaniepokojenie możliwymi antagonistycznymi skutkami takiego braku koordynacji; zachęca do dalszych badań nad różnymi rodzajami środków odnoszących się do reform strukturalnych i makroekonomicznych oraz ich współdziałaniem i wzajemnym wpływem w różnych fazach cyklu gospodarczego w celu wyłonienia najlepszych możliwych środków wzmocnienia finansów publicznych przy jednoczesnej realizacji strategii lizbońskiej;

*
* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0169

Ostatnie słumienie manifestacji w Rosji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie Rosji

Parlament Europejski,

- uwzględniając cele konsolidacji demokracji i swobód politycznych w Federacji Rosyjskiej, wyznaczone w porozumieniu o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską z drugiej strony⁽¹⁾, które weszło w życie w 1997 r. i wygasa w 2007 r.,
- uwzględniając dialog między UE a Rosją na temat praw człowieka,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rosji, a w szczególności rezolucję z dnia 25 października 2006 r. w sprawie stosunków UE-Rosja po zabójstwie dziennikarki Anny Politkowskiej⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie helsińskiego szczytu UE-Rosja w dniu 24 listopada 2006 r.⁽³⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 28.11.1997, str. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0448.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0566.